

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENATUL**

DIRECȚIA GENERALĂ LEGISLATIVĂ

Dirrecția de studii și informare legislativă

***Votul prin corespondență în Belgia, Elveția, Franța,
Germania, Letonia, Lituania, Portugalia,
Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, Statele Unite
ale Americii și Țările de Jos***

CUPRINS

<i>Sisteme de vot</i>	3
<i>Sisteme de vot alternativ – Votul prin corespondență în:</i>	
<i>1. Belgia</i>	5
<i>2. Elveția</i>	8
<i>3. Franța</i>	9
<i>4. Germania</i>	10
<i>5. Letonia</i>	11
<i>6. Lituania</i>	12
<i>7. Portugalia</i>	13
<i>8. Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord</i>	14
<i>9. Statele Unite ale Americii</i>	16
<i>10. Țările de Jos</i>	17

SISTEME DE VOT

Sistemele electorale sau sistemele de vot întâlnite în întreaga lume sunt strâns legate de sistemele de partide din țara luată în considerare. Sistemele de vot reprezintă mecanismul prin care se selectează reprezentanții unei grupări cărora li se delegă autoritatea de a-și reprezenta alegătorii și de a lua decizii în numele și pentru aceștia din urmă.

În cadrul democratic de analiză a procesului electoral se întâlnesc două mari tipuri de sisteme de vot: sistemul electoral majoritar și sistemul electoral cu reprezentare proporțională. În genere, sistemul electoral majoritar este întâlnit în acele țări care prezintă democrații majoritariste (Marea Britanie, Statele Unite ale Americii), iar sistemul electoral cu reprezentare proporțională este caracteristic țărilor care și-au organizat regimul politic conform unei democrații consensualiste (Germania, Italia Belgia).

Diferențele dintre cele două tipuri de sisteme electorale pot fi corelate cu două interpretări majore ale procesului democratic. Una dintre ele, bazată pe logica deciziei eficiente, promovează ideea potrivit căreia, într-un sistem politic democratic, guvernarea se fundamentează pe exprimarea voinței majorității. Cealaltă, pornește de la o cu totul altă viziune în privința reprezentării politice. Conform principiului proporționalității, nu este suficient ca rezultatul alegerilor să reflecte prezența unei majorități, ci este necesară o inventariere cât mai fidelă a opțiunilor electorale, astfel încât minoritățile semnificative să nu fie dezavantajate.

Sistemul electoral majoritar

Se organizează în circumscripții uninominale și prezintă următoarele caracteristici: Sistemul electoral majoritar se numește și *the winner takes it all* sau *first past the post*, în sensul că acel candidat care obține cel mai mare număr de voturi, fie printr-o majoritate relativă fie printr-o majoritate absolută, câștigă cursa electorală, obținând toate mandatele puse în joc în circumscripția respectivă. Cei care pierd nu vor fi reprezentați, chiar dacă numărul lor depășește 50%. Acest lucru se poate întâmpla când regula câștigării este majoritatea relativă. Sistemul electoral majoritar este foarte competitiv, generând antagonismul părților. Nu se poate vorbi de o colaborare a partidelor sau a liderilor într-un astfel de sistem. Și pentru că

majoritatea populației rămâne nereprezentată, sistemul este mai corect denumit: metoda pluralității sau cea mai mare majoritate.

O altă caracteristică a sistemului electoral majoritar este aceea că distorsionează rezultatele, suprareprezentând partidele mari care câștigă de obicei cursa electorală și subreprezentând partidele perdante, de obicei mai mici. Acest sistem încurajează teoria votului util: diminuează șansele unui partid mic deoarece raționamentul spune că un vot pentru un partid care nu are șanse să câștige cursa electorală este un vot irosit.

Sistemele electorale cu reprezentare proporțională (RP)

Sunt mai puțin competitive și generează coaliții de guvernământ, care sunt mai puțin eficiente, dar iau în considerare opțiunile întregului electorat.

Sistemele electorale cu reprezentare proporțională prezintă 3 forme distincte de organizare: Sisteme RP pe liste de partid, sisteme RP forma mixtă și sisteme RP cu vot unic transferabil.

Sisteme RP pe liste de partid: sunt caracteristice Europei de Vest și Europei Centrale și de Est. Alegătorii votează una din listele propuse de partide în circumscripții plurinomiale, iar locurile se atribuie în funcție de procentele obținute. Redistribuirea resturilor se face prin metoda d'Hont (care distribuie locurile nu în mod proporțional, ci avantajând partidele cu un procent mai mare). Distorsionare există și în cazul acestui sistem de vot și ea este dată de existența pragului de vot, implicit sau explicit (prin legislație). Pragul implicit se calculează conform formulei de calcul $P = 75\%:(M+1)$ unde M este magnitudinea medie a circumscripției.

Sistemele RP forma mixt membru proporțională este așa cum îi spune chiar denumirea o formă mixtă care combină listele de partid cu elemente ale sistemului majoritar. Fiecare alegător are la dispoziție 2 voturi: unul se acordă unei liste din cele propuse de partide și celălalt se acordă unui candidat la fel ca în sistemul majoritar.

Resturile se atribuie după liste. Sistemul se poate întâlni în Germania unde 50% din candidați se aleg pe liste și 50% în circumscripții uninominale, sau în Italia unde $\frac{3}{4}$ se aleg prin metoda pluralității și $\frac{1}{4}$ pe liste.

Sisteme RP cu vot unic transferabil este un sistem greu întâlnit în Irlanda și Malta. Alegătorii au în față liste propuse de partide. Ei aleg lista partidului care le reprezintă opțiunile și apoi, ordonează cu pixul candidații din lista respectivă.

Sisteme de vot alternativ – Votul prin corespondență în:

1. BELGIA

Legea din 1998, modificând Codului electoral, cu scopul de a acorda drept de vot belgienilor stabiliți în străinătate pentru alegerea Camerelor legislative federale, a acordat pentru prima dată drept de vot, pentru alegerea Camerelor legislative federale, resortisanților belgieni stabiliți în străinătate.

Această lege era însă prea evazivă și costisitoare pentru alegătorii belgieni stabiliți în străinătate și, în consecință, dificil de pusă în aplicare.

Legea din 2002 a adus tocmai modificările necesare pentru a înlesni participarea resortisanților belgieni stabiliți în străinătate să participe la alegerea Camerei Reprezentanților și Senatului (dar nu și la alte alegeri). Astfel, aceștia pot alege să-și exprime votul în cinci modalități diferite:

- Votul în persoană în Belgia;
- Votul prin procură în Belgia;
- Votul în persoană la postul diplomatic sau consulatul de carieră;
- Votul prin procură la postul diplomatic sau consulatul de carieră;
- Votul prin corespondență.

Această lege, care organizează dreptul de vot al belgienilor pentru alegerile legislative federale, prevede că doar resortisanții belgieni care s-au înscris în registrele consulare vor avea drept de vot, bineînțeles dacă îndeplinesc condițiile electorale și se supun singuri obligației de vot înscrisă în **Articolul 62, din Constituția Belgiei**, care prevede: „(1). *Constituirea colegiilor electorale este reglementată prin lege.* (2). *Alegerile au loc pe baza sistemului reprezentării proporționale, conform dispozițiilor legale.* (3) *Votul este obligatoriu și secret și are loc la nivelul comunei, cu excepția cazului când legea prevede altfel.*”

Legea prevede un trunchi comun celor cinci modalități de vot.

Între prima zi din a 8-a lună și a 15-a zi din a 5-a lună care precede data fixă pentru alegerile Camerei Reprezentanților și a Senatului, postul diplomatic sau consulatul de carieră belgian din străinătate trimite belgienilor înscriși la postul respectiv un formular de înscriere ca alegător.

Belgianul cu reședința în străinătate completează acest formular indicând coordonatele sale personale, modalitatea pe care o alege pentru a-și exprima votul, precum și comuna (localitatea) din regat unde dorește să fie înscris ca alegător. Alegerea comunei de înscriere este la libera sa alegere.

Legea impune anumite condiții pentru modalitatea de vot prin procură.

După completarea acestui formular de înscriere, sau în caz contrar, a procurii, resortisantul belgian remite personal aceste documente la postul consular de carieră unde este înmatriculat sau le transmite prin poștă.

Pe măsură de primește aceste formulare, postul consular verifică dacă cei interesați îndeplinesc condițiile electorale. Dacă acesta este cazul, consulatul respectiv trimite formularul, sau în caz contrar, procura anexată, comunei din Regat pe care a ales-o resortisantul belgian din străinătate pentru a fi înscris acolo ca alegător, prin intermediul Serviciului public federal pentru Afaceri Externe.

De îndată ce lista de alegători în care au fost incluși și belgienii cu reședința în străinătate este finalizată în fiecare comună a Regatului, comuna transmite o copie a liste celor care au optat pentru votul prin corespondență sau pentru votul în persoană sau procură la postul diplomatic sau consular, președintelui Biroului principal de circumscripție pentru alegerea Camerei, sau președintelui Biroului principal de provincie pentru alegerea Senatului, precum și Serviciului public federal pentru Afaceri Externe.

Procedura de vot diferă în funcție de modalitatea de vot.

În cazul **votului prin corespondență**, Birourile electorale principale însărcinate cu imprimarea buletinelor, adică Biroul principal de circumscripție pentru alegerea Camerei sau Biroul principal de provincie pentru alegerea Senatului, trimite belgienilor cu reședința în străinătate via postul consular de carieră, la adresa sa de reședință, un plic electoral care conține:

- Un plic cu adresa Biroului
- Un buletin de vot introdus într-un plic neutru
- Un formular pe care alegătorul trebuie să-l completeze cu datele sale personale și să-l semneze
- Instrucțiunile pentru exprimarea votului și trimiterea plicului electoral la adresa Biroului

Plicurile electorale trebuie să parvină la Biroul electoral principal din Belgia înainte de închiderea secțiilor de vot din Belgia. Pentru această modalitate de vot, alegătorul cu reședința în străinătate nu primește o scrisoare de convocare.

Birourile electorale principale cărora le sunt destinate aceste plicuri le deschid pe măsură primirii lor și păstrează plicurile neutre care conțin votul închise până la începerea operațiilor de numărare (adică până duminică la ora 14:00). Aceste plicuri cu buletinele de vot sunt transmise de către birourile principale secțiilor unde se numără voturile din cantonul electoral tradițional desemnat în circumscripția electorală.

Operațiile de numărare a acestor buletine nu pot începe decât după ce acestea au fost amestecate cu celelalte buletine de numărat în aceste secții.

Voturile care au fost astfel emise sunt contabilizate împreună cu cele emise pe buletinele alegătorilor cu reședința în Belgia.

2. ELVEȚIA

Sistemul electoral

Articolul 34 din Constituția din 19 aprilie 1999 garantează cetățenilor drepturi precum libera opinie sau exprimarea fidelă a propriei voințe, o procedură simplă pentru vot, controlul calității de elector, prevenirea abuzurilor, desfășurarea scrutinului fără incidente, respectarea secretului votului.

Cadrul legal care reglementează procedura votului la nivel federal îl constituie Legea privind drepturile politice din 17 decembrie 1976 precum și Ordonanța privind drepturile politice din 24 mai 1978. Acestea fac referire și la cetățenii care locuiesc în afara granițelor țării.

Cetățenii sunt chemați la vot pentru a-și alege reprezentanții la nivel local, cantonal sau federal și pentru consultări publice referitoare la probleme importante.

Deputații sunt aleși o dată la patru ani prin sufragiu proporțional. Fiecare canton constituie o circumscripție electorală.

Reprezentanții Consiliului de Stat sunt aleși tot pentru patru ani printr-un sistem majoritar.

Votul prin corespondență

Votul prin intermediul curierului este autorizat. Cantoanele care instituie o procedură simplă de vot și anume, votul prin corespondență, trebuie să garanteze controlul calității electorilor, să asigure o bună desfășurare a scrutinului, să prevină abuzurile și să păstreze secretul votului. Electorii pot vota prin corespondență numai dacă au primit, în virtutea dreptului cantonal, documentele care permit exprimarea valabilă a votului.

3. FRANȚA

Legea electorală franceză nu oferă decât o alternativă la procedura de vot: votul prin procură. **Votul prin corespondență a fost interzis în 1975 din cauza multiplelor cazuri de fraudă.**

Totuși, *votul prin corespondență este autorizat pentru alegerea* Adunării cetățenilor francezi care trăiesc în străinătate. În acest sens, cetățenii francezi care trăiesc în străinătate trebuie să se înregistreze pe listele electorale care există la ambasadele sau consulatele franceze.

4. GERMANIA

În Germania, au drept de vot toți cetățenii care au împlinit 18 ani. Dreptul la vot nu este obligatoriu. Cetățenii care trăiesc în străinătate au în egală măsură dreptul la vot.

Cetățenii germani care trăiesc pe teritoriul unui stat membru al Consiliului Europei au dreptul de a participa din străinătate, la alegerile organizate în țara natală, indiferent de momentul în care au părăsit țara. Această reglementare se aplică și persoanelor care trăiesc în orice altă țară de pe orice continent, cu condiția ca perioada în care a părăsit țara să nu fie mai mare de zece ani.

Votul prin corespondență

Votul prin corespondență a fost introdus în anul 1956, cu scopul de a obține o participare electorală maximă, dar, în aceeași măsură, pentru a permite cetățenilor germani rezidenți în străinătate să-și exprime votul. Acest mod înlocuiește opțiunea votului în cadrul ambasadei.

Votul se desfășoară după cum urmează: după adresarea unei cereri pentru a putea vota prin corespondență, alegătorul va primi o carte de alegător și un buletin de vot ce va permite votul prin corespondență.

Alegătorul completează și semnează buletinul de vot prin corespondență, pune data și locul în care a votat, îl introduce împreună cu cartea de alegător în plicul original și îl trimite prin poștă președintelui comisiei electorale din circumscripția de unde a fost livrată cartea de alegător.

Scrisoarea ce conține buletinul de vot trebuie să sosească cel mai târziu cu 18 ore înainte de ziua alegerilor, în caz contrar nu este considerat valabil.

5. LETONIA

În Letonia sunt prevăzute prin lege proceduri alternative de vot. Votul anticipat nu este prevăzut decât pentru alegerile locale, votul prin corespondență numai pentru alegerile parlamentare, în timp ce votul mobil este autorizat în două cazuri din motive medicale. Nu există nici o dispoziție referitoare la vre-o formă de vot electronic.

Votul prin corespondență

Cetățenii rezidenți în afara Letoniei pot vota prin curier sau în persoană în locurile de vot în afară la alegerile parlamentare sau europene. Un alegător care dorește să voteze prin curier va trimite o solicitare în acest sens misiunii diplomatice sau consulare competente a Republicii Letone și își va prezenta pașaportul de cetățean leton. În cererea sa, alegătorul va indica numele său complet, numărul de identitate personal și adresa la care materialul electoral trebuie trimis. Alegătorul poate solicita să voteze prin curier între cinci și trei săptămâni înainte de ziua scrutinului.

O dată solicitarea recepționată, funcționarul de la misiunea diplomatică sau consulară va verifica dacă solicitantul este un cetățean al Republicii Letone care are vârsta de 18 ani și dacă pașaportul său nu are nici un semn care să indice că acesta a participat deja la alegerile în curs. El va trece atunci numele alegătorului într-un registru special de vot prin corespondență și va indica în pașaport participarea la alegerile în curs.

Alegătorul va primi materialul electoral care-i permite să voteze prin curier. Alegătorul va selecționa buletinul conținând lista candidaților pentru care el dorește să voteze, îi va aduce adnotări după art.23 din Legea electorală, va introduce buletinul de hârtie în plicul de scrutin și-l va sigila.

Alegătorul va introduce plicul de scrutin într-un plic de corespondență, precum și solicitarea de înregistrare indicând numele complet și numărul de identitate personal al alegătorului și va trimite direct plicul de corespondență comisiei biroului de vot care i-a trimis materialul electoral.

Plicul de corespondență va indica numărul alegătorului în registrul de vot prin corespondență și mențiunea că acesta conține un plic pentru turul de scrutin.

6. LITUANIA

Votul prin corespondență

Este imposibil votul prin corespondență fără un certificat special – conform art. 30 din Legea electorală a Seimas.

Cetățenilor care, din motive de sănătate sau din alte motive, nu pot ajunge la biroul de vot în ziua scrutinului, li se va pune la dispoziție posibilitatea de a vota prin curier. *Votul prin corespondență* începe cu 5 zile înainte de scrutin și se termină cu o zi înainte, cu condiția ca alegătorul să se înscrie pe lista circumscripției în care este situat orașul sau regiunea și cu 2 zile înaintea scrutinului, atunci când alegătorul nu s-a înscris pe lista circumscripției în care locuiește. Cheltuielile referitoare la *votul prin corespondență* sunt acoperite din fondurile bugetului de stat.

Șeful biroului poștal este responsabil cu organizarea *votului prin curier*. El ține evidențele, pregătește buletinele de vot pentru curier și documentația necesară, plicul interior și cel exterior.

Președintele comisiei electorale din circumscripția electorală în care se află biroul de vot va fi responsabil cu supravegherea biroului de poștă.

Șeful biroului de poștă, cu consimțământul comisiei electorale a circumscripției, desemnează lucrătorii poștali care se ocupă cu distribuirea coletelor poștale ce conțin buletinele de vot și plicurile.

Lucrătorii poștali sunt autorizați să transmită documentele, în forma stabilită, comitetului electoral din circumscripție. Lucrătorul poștal trimite documentele electorale completate de alegător respectând procedura stabilită de către comisia electorală centrală.

Votând în secret, alegătorul scrie buletinul de vot apoi îl introduce într-un plic pe care îl sigilează, peste acest plic pune certificatul de alegător, urmând ca cele două să fie puse într-un plic mai mare și acesta să fie sigilat. (art. 67 din Legea electorală a Seimas).

Plicurile exterioare, cele interioare, buletinele de vot și certificatul de alegător sunt trimise, cu cel puțin 2 zile înainte de alegeri, prin intermediul unui lucrător poștal, la domiciliul alegătorului care, din motive de sănătate, nu se poate deplasa la biroul de scrutin în ziua alegerilor.

Dispozițiile prezentei legi se aplică și în cazul misiunilor diplomatice, personalului navigant, bazelor militare, instituțiilor medicale sau centrelor de detenție.

7. PORTUGALIA

În data de 19 septembrie 2008, Parlamentul Portugaliei a aprobat o reformă a sistemului electoral prin care votul prin corespondență a fost revocat, în sprijinul acestei inițiative fiind aduse ca argument posibile fraude. Opozanții acestei inițiative au susținut că această inițiativă constituie un obstacol în exercitarea drepturilor fundamentale ale resortisanților portughezi care trăiesc în afara granițelor țării.

Până la acea dată, resortisanții portughezi care trăiau în străinătate puteau vota fie în persoană, deplasându-se la cel mai apropiat consulat, fie prin corespondență.

Alegătorii portughezi care domiciliază în străinătate aleg patru din cei 230 de deputați din Parlament.

8. REGATUL UNIT AL MARIII BRITANII ȘI IRLANDEI DE NORD

Votul prin corespondență

În Regatul Unit al Marii Britanii și Irlanda de Nord, alegerile se desfășoară pe baza unui cadru legal complex format din legi, instrumente statutare, reglementări, ordine și reguli. De asemenea, un element important în administrarea alegerilor este dat de deciziile justiției, prin care sunt interpretate diferite dispoziții ale cadrului legal. Legea principală care reglementează alegerile este Legea privind reprezentarea poporului din 1983 (Representation of the People Act of 1983). Au fost adoptate și legii specifice pentru alegerile din Irlanda de Nord.

În 2006, Legea privind Administrarea alegerile (Electoral Administration Act) a integrat anumite aspecte critice aduse sistemului electoral și a declanșat în acest sens o adevărată reformă. Încă din 1997, un grup de lucru guvernamental a examinat și revăzut procedurile electorale și a recomandat să fie introduse proiecte pilot pentru a putea fi evaluată eficacitatea și viabilitatea anumitor proceduri electorale inovatoare. Recomandările acestui grup de lucru au fost reluate în prevederile Legii privind reprezentarea poporului din 2000, autorizând autoritățile să conducă proiecte electorale pilot în cadrul alegerilor locale din Anglia și Țara Galilor.

În mai 2000, 32 de consilii locale au condus o serie de proiecte pilot locale experimentale, inclusiv votul prin corespondență la cerere, toate voturile prin corespondență, votul extins pe mai multe zile (inclusiv în weekend), birouri de vot mobile, precum și votul și numărarea electronice.

În Marea Britanie, procedurile de vot prin corespondență au fost elaborate în 2000, cu titlu de proceduri de vot excepționale, cu scopul de a permite alegătorilor cu drept de vot dar care nu pot sau nu doresc, dintr-un motiv sau altul, să se ducă personal la secția de votare unde este arondat și să-și depună votul. Votul prin corespondență presupune să completezi un buletin de vot personal, în afara secției de votare desemnate.

Majoritatea alegătorilor britanici votează în cadrul alegerilor prezentându-se personal la secția de votare. Totuși, este posibil să se voteze prin corespondență, fiind prevăzute două maniere, prin corespondență sau prin procură, în acest caz fiind desemnată o persoană care votează în numele altuia.

Legea privind administrarea alegerilor din 2006 a introdus anumite măsuri anti-fraudă referitoare atât la procedurile de solicitare precum și la cele de votare pentru cei care doresc să voteze prin corespondență sau prin procură. Trei noi infracțiuni au fost introduse privind comunicarea de informații false, omiterea unor informații și solicitarea falsă pentru votarea prin corespondență sau procură.

În prezent, în Marea Britanie votul prin corespondență este disponibil „la cerere”, fără a trebui să fie invocat vreun motiv, singura rațiune fiind aceea de a ameliora rata de participare la vot. Orice alegător poate solicita, numai în scris, un buletin de vot prin corespondență cu cel puțin șase zile înainte de scrutin. Pentru a fi luat în considerare, buletinul de vot trebuie să intre în posesia președintelui secției de votare sau Biroului pentru Înregistrare Electorală (ERO) înainte de ora 22:00 din ziua alegerilor.

Pentru a putea vota în cadrul alegerilor locale, generale sau referendumuri, trebuie să fii în Registrul Electoral. Nu ești automat înregistrat chiar dacă plătești impozite locale. Dacă primești o cerere pentru înregistrarea ta de la Biroul local pentru Înregistrare Electorală, atunci ai obligația legală să răspunzi. Dacă nu răspunzi sau furnizezi informații false, atunci vei primi o amendă de 1.000 de lire sterline.

În acest sens, în fiecare an, între lunile august și noiembrie, Biroul local pentru Înregistrarea Alegătorilor trimite un formular care trebuie completat sau bifat pentru acuratețea informației.

În Irlanda de Nord, procedurile sunt mai stricte. Pentru a putea vota prin corespondență, un alegător trebuie să explice motivul pentru care este necesar votul prin corespondență și să remită o atestare a unui alt alegător care să confirme solicitarea sa. Alegătorii care doresc să voteze prin corespondență trebuie să furnizeze și data de naștere și numărul național de asigurare (sau să indice că nu posedă). La primirea solicitării, aceste detalii, precum și semnătura alegătorului, trebuie verificate.

Numărul alegătorilor prin corespondență a cunoscut o creștere substanțială. Consecința a fost că anumite Birouri electorale locale au trebuit să solicite sprijinul unor firme private pentru a se încadra în termenele legale în ceea ce privește buletinele de vot transmise prin corespondență. Astfel, au fost cazuri în care material electoral sensibil a fost mânuit de persoane altele decât agenți electorali, unele dintre aceste persoane putând fi reprezentanți sau simpatizanți ai unui partid.

Din 2006, semnătura și data de naștere sunt de asemenea obligatorii pe declarația de vot prin corespondență care însoțește buletinele de vot

9. STATELE UNITE ALE AMERICII

Votul prin corespondență

Începând cu anul 1986 Statele Unite ale Americii au permis celor care lucrează în marină, aviație sau armată, membrilor familiilor acestora precum și cetățenilor americani ce locuiesc în afara granițelor țării înregistrarea și dreptul de a vota prin corespondență în cazul alegerilor federale.

Pentru a vota prin corespondență, cetățenii trebuie să obțină o cerere de tip carte poștală federală (Federal Post Card Application – FPCA). Dacă aceasta este corect completată și trimisă, alegătorul va primi din partea agentului electoral local un buletin de vot prin corespondență. Buletinul se primește cu cel puțin trei săptămâni înainte de data alegerilor. Buletinul de vot se completează și se introduce într-un plic ce se sigilează, urmând ca acesta să fie introdus în alt plic ce va fi la rândul său sigilat. Acest plic exterior nu are nevoie de timbre sau taxe poștale obișnuite chiar dacă va fi trimis în altă țară.

Buletinul de vot se trimite prin curier.

10. ȚĂRILE DE JOS

Sistemul general de gestionare a alegerilor este descentralizat, oferind administrațiilor o libertate substanțială referitoare la organizarea alegerilor.

Votul prin corespondență

Alegătorii care trăiesc în străinătate pot vota prin curier pentru alegerile parlamentare și europene.

În timpul procedurii de promulgare a legii, a doua Cameră a insistat pe extinderea numărului de persoane autorizate să voteze prin curier. Propunerea nu a fost în final acceptată, din cauza unui aviz negativ al Consiliului electoral și al Asociației guvernelor. Acesta este principalul argument pe care votul prin curier ca fiind foarte sensibil la fraude a convins consiliul electoral de a emite un aviz negativ.

Alegătorii care locuiesc în afara Țărilor de Jos trebuie să solicite în scris să fie înregistrați. Alți alegători sunt înregistrați automat atunci când dobândesc dreptul de vot - Art. D1 al Legii electorale.

Înainte de a putea vota prin curier, alegătorii rezidenți în străinătate trebuie să solicite un certificat de vot prin poștă precum și înregistrarea lor. Alți alegători vor trebui să solicite un astfel de certificat autorităților lor. Dacă alegătorul răspunde la una dintre condițiile susmenționate, el primește un buletin de vot, un plic, certificatul și un manual de instrucțiuni.

Alegătorul trebuie să completeze corect buletinul de vot. Alegătorul trebuie să plieze buletinul de vot în așa manieră ca numele candidaților să nu fie vizibile. Alegătorul trebuie să semneze pe certificat o declarație după care pliază buletinul de vot personal. Alegătorul returnează atunci totul prin curier biroului de vot, care este desemnat pentru numărarea specifică a buletinelor primite prin curier.

În acest birou de vot, un prim asesor examinează mai întâi dacă semnătura de pe certificat corespunde semnăturii formularului de solicitare. Buletinul care este întotdeauna pliat, este atunci remis unui alt membru al biroului de vot care îl introduce întotdeauna pliat, în urnă.